

skab, og det Actieselskab, der mulig staaer bagved; men vilde man, som sagt, gaae nærmere ind paa Spørgsmaalet, skal der, som bemærket, fra min Side ikke være Noget til Hindrer for, at Sagen kommer under nærmere Overvejelse mellem anden og tredje Behandling, naar Thinget blot ikke vil slaae Sagen fast ved Antagelsen af det Forslag, der er stillet til § 4, og som i flere Henseender forekommer mig at være uheldigt.

Hasle: Det har glædet mig meget imellem de Endringsforslag, som her ere under Forhandling, at see det Tillæg, som af Udvalget er foreslaaet til § 9; men det har imidlertid forundret mig ikke i Motiverne at see, hvorfor Udvalget er blevet staaende derved; det har sagt, at det fandt Grunde hertil, men det har ikke anført dem, og jeg havde derfor ventet, at den ærede Ordfører havde fremsat disse Grunde. Jeg vil derfor rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, hvorfor Udvalget er blevet staaende ved de to Betingelser, at den, der har været straffet, kun maa være straffet een Gang med Forbedringshuusarbejde, og at han ikke maa have været idømt højere Straf. Det forekommer mig nemlig, at naar han ikke har begaaet en Forbrydelse, som er af en anden Bessaffenhed, end at Lovgivningen bestemmer en Straf, efter hvis Udløb han igjen kommer paa fri Fod, saa maa der ligesaavel være Grund til at lade den, der har været straffet to Gange med Forbedringshuusarbejde, kunne indtræde i de samme Rettigheder med Hensyn til Rørvingsristen som den, der kun har været straffet een Gang, især naar man tager Hensyn til, at det ikke altid er Tilfældet, at et Menneske oftere bliver straffet, fordi han oftere har begaaet Forbrydelser; det er saare hyppigt Tilfældet, at netop den værste Forbryder bliver sjældnere straffet, fordi han forstaaer at snoe sig fra Politiets Efterforskninger, og ved bestandig Benægtelse at frie sig fra Straf.

Gomard: Naar det hedder i § 4, at Enhver, der tager „umiddelbar“ Deel i en Forretning, skal erhverve Borgerkab eller Rørvingsbevis, og at altsaa den, der tager middelbar Deel deri med de Capitaler, som han sætter

ind deri, og hvoraf han maaskee har et større Udbytte end den, der umiddelbart leder Forretningen, ikke efter denne Paragraph skal tage Borgerkab — saa forekommer det mig, at man derved, naar det bliver staaende saaledes, paa en temmelig ubillig Maade kommer til at beskatte de mindre Rørvingsbrug. Det er ikke ganske ualmindeligt, at en Kjøbmand i Provindserne giver en af sine Handelsbetjente en vis Andeel i sin Forretning; han bliver ved at staae hos ham som Handelsbetjent, og Forretningen gaaer paa den egentlige Princips Navn; men naar han saaledes er Interessent i Handelen, saa forekommer det mig, at han efter dette Lovforslag maatte komme til at løse Borgerkab og betale Gebyret derfor. Ved Haandværket er det Samme undertiden Tilfældet, og det synes ikke at være ganske retfærdigt yderligere at beskatte Interessentfaber af den Natur, som dog i og for sig ere virkelige Interessentfaber, idet man fritager Capitalisten, som maaskee har sat sine Penge i en saadan Forretning uden at tage umiddelbar Deel deri, og deraf ved Opjørelsen har det større Udbytte; han rammes ikke, uagtet han maaskee, som sagt, har det største Udbytte af Forretningen.

S Sage: Jeg troer, at det er en Misforstaaelse, den ærede sidste Taler har gjort sig skyldig i; det er Underkriften, det kommer an paa. De, der overfor det Offentlige ikke fremtræde som Medinteressenter, og hvis Underkrifter ikke ere bindende for et Handelshuus, kunne heller ikke i mine Tanker ansees for at tage umiddelbar Deel i Forretningen. Det er kun, naar han vil erhverve denne særlige Rettighed, at han skal udrede sit Borgerkabsgebyr, og vil han ikke have denne Rettighed, saa er han fri derfor, og det synes mig at være aldeles i sin Orden.

Gomard: Ja, saa tør jeg rigtignok mene, at Bestemmelsen vil blive temmelig overflødig; thi i de Forhold, jeg nævnte, vil en Handelsbetjent, som er Medinteressent, underkrive per procura, som man siger, og saa behøves der ikke noget Borgerkab for ham.